

IR-III.7821.20.2023.EFS
(IR-III.7821.20.2023.4)

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.), zwanej dalej: k.p.a., oraz art. 11c i art. 11g ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 311), zwanej dalej: specustawą, w postępowaniu zainicjowanym odwołaniem Burmistrza Miasta Turku od decyzji Starosty Tureckiego Nr 4/23 z 14.09.2023 r. (znak: AB.6740.1.8.2022) odmawiającej wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obejmującej rozbudowę ul. Św. Barbary i budowę ul. I. Daszyńskiego w Turku w ramach zadania „Budowa ul. Św. Barbary i ul. I. Daszyńskiego w Turku”:

uchylam zaskarżoną decyzję w całości i przekazuję sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Starosta Turecki decyzją Nr 4/23 z 14.09.2023 r. (znak: AB.6740.1.8.2022), zwaną dalej: decyzją Starosty Tureckiego, odmówił zarządcy drogi - Burmistrzowi Miasta Turku - wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obejmującej rozbudowę ul. Św. Barbary i budowę ul. I. Daszyńskiego w Turku w ramach zadania „Budowa ul. Św. Barbary i ul. I. Daszyńskiego w Turku”.

Pismem z 4.10.2023 r. (data wpływu do Starostwa Powiatowego w Turku: 4.10.2023 r.) odwołanie od decyzji Starosty Tureckiego wniósł zarządca drogi - Burmistrz Miasta Turku. Odwołujący zarzucił decyzji naruszenie następujących przepisów:

- art. 35 ust. 1 oraz art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2023 r. poz. 682 ze zm.), zwanej dalej: Pr. bud., poprzez przekroczenie przez Starostę Tureckiego kompetencji przewidzianych w tych przepisach,
- art. 7, art. 7a, art. 77 i art. 80 k.p.a. poprzez ich niezastosowanie,
- art. 107 § 3 k.p.a. poprzez sporządzenie niespójnego, nielogicznego uzasadnienia decyzji, uniemożliwiającego inwestorowi precyzyjne postawienie zarzutów i szczegółowe ustosunkowanie się.

Ponadto zgodnie z art. 142 k.p.a. Odwołujący zaskarżył w całości postanowienie Starosty Tureckiego z 13.07.2023 r. (znak: AB.6740.1.8.2022) wydane w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji, jako powielenie postanowienia z 1.03.2023 r., na które

---

al. Niepodległości 16/18, 61-713 Poznań
tel. 61 854 1708, fax 61 854 1539

www.poznan.uw.gov.pl, e-mail: ir@poznan.uw.gov.pl
www.obywatel.gov.pl, infolinia tel. 222 500 117

Starosta Turecki otrzymał już wcześniej odpowiedź, a także z uwagi na powoływanie się w nim na nieistniejące dowody, w szczególności w pkt. 1.7. postanowienia.

Mając powyższe na względzie Odwołujący wniósł o rozstrzygnięcie przez organ II instancji sprawy co do jej istoty, tj. wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Odwołanie wniesiono w terminie. Na mocy art. 11g ust. 1 pkt 1 specustawy właściwym organem odwoławczym w przedmiotowej sprawie jest Wojewoda Wielkopolski, w związku z czym Starosta Turecki przekazał odwołanie wraz z aktami sprawy pismem z 9.10.2023 r. (znak: AB.6740.1.8.2022, wpływ: 11.10.2023 r.).

Po wstępnej analizie akt sprawy Wojewoda Wielkopolski stwierdził, że są one niekompletne, w związku z czym pismem z 31.10.2023 r. wezwał organ I instancji do ich uzupełnienia o następujące dokumenty:

- 1) dowody zamieszczenia obwieszczenia o wszczęciu, zawieszeniu i podjęciu postępowania oraz o wydaniu decyzji na tablicy ogłoszeń i w Biuletynie Informacji Publicznej Starostwa Powiatowego w Turku (wraz z datami publikacji);
- 2) dowody zamieszczenia obwieszczenia o wszczęciu, zawieszeniu i podjęciu postępowania w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Turku oraz obwieszczenia o wydaniu decyzji na tablicy ogłoszeń i w BIP UM Turek;
- 3) dowody zamieszczenia obwieszczenia o wszczęciu, zawieszeniu i podjęciu postępowania oraz o wydaniu decyzji w prasie lokalnej;
- 4) wyjaśnienie nieumieszczenia w rozdzielniku części właścicieli nieruchomości objętych inwestycją.

Jednocześnie, działając na podstawie art. 36 k.p.a., organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w ustawowym i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 11.01.2024 r.

Starosta Turecki udzielił odpowiedzi na wezwanie pismem z 13.11.2023 r. (wpływ: 15.11.2023 r.).

Po analizie odpowiedzi Starosty Tureckiego i porównaniu jej treści z przekazanymi aktami sprawy Wojewoda Wielkopolski stwierdził, co następuje:

Organ I instancji przekazał brakujące dowody zamieszczenia wszystkich wymienionych w wezwaniu obwieszczeń na tablicach ogłoszeń i w BIP Starostwa Powiatowego w Turku i Urzędu Miejskiego w Turku.

Odnosnie zamieszczenia obwieszczeń w prasie lokalnej organ I instancji oświadczył, że opierając się na art. 11c specustawy nie publikował w prasie lokalnej obwieszczeń o wszczęciu postępowania i jego zawieszeniu. Jednocześnie organ I instancji wskazał, że uzupełnia akta o dowody zamieszczenia w portalu iTurek.net (pełniącym rolę prasy lokalnej) obwieszczenia o wszczęciu postępowania (zamieszczone 17.01.2023 r.), oraz o wydaniu decyzji (zamieszczone 18.09.2023 r.), przy czym należy zauważyć, że załączone do pisma wydruki dotyczą odpowiednio: obwieszczenia o wszczęciu postępowania (17.01.2023 r.) oraz obwieszczenia o zawieszeniu postępowania

(18.09.2023 r.). Do pisma nie załączono dowodu potwierdzającego publikację obwieszczenia o wydaniu decyzji.

W związku z powyższym organ II instancji we własnym zakresie ustalił, że obwieszczenie o wydaniu decyzji zostało opublikowane w portalu iTurek.net 19.09.2023 r.

Organ I instancji nie wyjaśnił przyczyn nieumieszczenia w rozdzielniku części właścicieli nieruchomości, przedłożył natomiast zwrotne potwierdzenia odbioru zawiadomienia o wydaniu decyzji przez te osoby (mimo ich braku w rozdzielniku).

Z uwagi na konieczność dokonania szczegółowej analizy prawnej całości dokumentacji, Wojewoda Wielkopolski pismem z 11.01.2024 r. zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin jej załatwienia do 11.03.2024 r.

Po przeanalizowaniu całości dokumentacji dotyczącej postępowania administracyjnego zakończonego wydaniem decyzji Starosty Tureckiego organ odwoławczy stwierdził, co następuje:

W dniu 7.12.2022 r. do organu I instancji wpłynął wniosek pana K.B. z 6.12.2022 r., złożony w imieniu inwestora - Burmistrza Miasta Turku - o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla przedsięwzięcia „Budowa ul. Św. Barbary i ul. I Daszyńskiego w Turku”.

Na wstępie należy stwierdzić, że załączone do wniosku upoważnienie z 16.08.2021 r. (znak: SO.0052.26.2021) zostało wprowadzone podpisane przez Burmistrza Miasta Turku, jednak upoważnia ono pana K.B., zwanego dalej: Wnioskodawcą, do występowania w imieniu Gminy Miejskiej Turek, a więc podmiotu nie będącego zarządcą drogi.

Należy zwrócić uwagę, że na mocy art. 11a specustawy decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla dróg powiatowych i gminnych wydaje starosta na wniosek właściwego zarządcy drogi. Pojęcie to zdefiniowano w art. 19 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (obecnie: Dz.U. z 2023 r. poz. 645 ze zm.) - zwanej dalej: u.d.p. Zgodnie z jego treścią zarządcą drogi jest organ administracji rządowej lub jednostki samorządu terytorialnego, do którego właściwości należą sprawy z zakresu planowania, budowy, przebudowy, remontu, utrzymania i ochrony dróg. Co więcej, art. 19 ust. 2 pkt 4 u.d.p. wskazuje wprost, że dla dróg gminnych zarządcą drogi jest wójt (burmistrz, prezydent miasta). Do zarządcy drogi należy w szczególności pełnienie funkcji inwestora (art. 20 pkt 3 u.d.p.).

Gmina Miejska Turek nie jest więc zarządcą drogi w rozumieniu art. 19 ust. 2 pkt 4 u.d.p. W związku z powyższym celem procedowania wniosku konieczne było dostarczenie prawidłowego pełnomocnictwa, jednoznacznie umocowującego Wnioskodawcę do reprezentowania zarządcy drogi w sprawie uzyskania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Organ I instancji nie wezwał Wnioskodawcy do uzupełnienia ww. braku, w związku z czym należy uznać, że procedował wniosek złożony przez podmiot nieuprawniony.

Pismem z 15.12.2022 r. Starosta Turecki wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia braków formalnych wniosku (na podstawie art. 64 § 2 k.p.a.) w zakresie:

- 1) przedłożenia oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane na działki znajdujące się poza liniami rozgraniczającymi teren, na których przewiduje się przebudowę istniejącej sieci uzbrojenia terenu, przebudowę innych dróg publicznych lub przebudowę/budowę zjazdów;
- 2) przedłożenia opinii dyrektora właściwego regionalnego zarządu gospodarki wodnej - w odniesieniu do inwestycji obejmującej wykonanie urządzeń wodnych.

Wskazać należy, że ww. wezwanie nie znajduje żadnego oparcia w przepisach prawa.

Budowa lub przebudowa istniejącej sieci uzbrojenia terenu, innych dróg publicznych lub zjazdów w ramach inwestycji drogowej realizowanej na podstawie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej następuje na podstawie ustaleń dokonanych w takiej decyzji w oparciu o przepisy specustawy - zgodnie z art. 11f ust. 1 pkt 8, który stanowi m.in., że decyzja zawiera, w razie potrzeby, ustalenia dotyczące:

„e) obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu,

f) obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych,

g) obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych,

h) obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów,

i) określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h,

j) zezwolenia na wykonanie obowiązków, o których mowa w lit. b, c oraz e-h”.

Ustalenia dokonywane przez organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej upoważniają więc zarządcę drogi do wykonania wyszczególnionych w tej decyzji prac budowlanych. Nie znajduje więc uzasadnienia żądanie dostarczenia oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania gruntem na cele budowlane, a ich brak nie może być uznany za brak formalny wniosku.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 3a specustawy wnioskodawca określa nieruchomości lub ich części, które planowane są do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego. Organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest związany wnioskiem złożonym przez zarządcę drogi i nie jest uprawniony do kwestionowania tego, że wobec części nieruchomości objętych inwestycją nie wnioskowano o ich przejście z mocy prawa na własność Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, a przedłożono oświadczenie o prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

Kwestie związane z przedmiotowym oświadczeniem nie są uregulowane w specustawie. Zgodnie z art. 11i ust. 1 specustawy, w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy Pr. bud., z wyjątkiem art. 28 ust. 2. Przepisy Pr. bud. w art. 32 ust. 4 stanowią, że jednym z warunków wydania pozwolenia na budowę jest złożenie przez wnioskodawcę

oświadczenia, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

W ocenie organu dopuszczalne, ale nie obowiązkowe, jest złożenie przez wnioskodawcę przedmiotowego oświadczenia o dysponowaniu nieruchomością na cele budowlane w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z 21 grudnia 2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 2554/12, wyrok WSA w Białymstoku z 9 kwietnia 2013 r., sygn. akt II SA/Bk 960/12).

Podobnie nie jest brakiem formalnym brak opinii „dyrektora właściwego regionalnego zarządu gospodarki wodnej - w odniesieniu do inwestycji obejmującej wykonanie urządzeń wodnych” w sytuacji, gdy taka opinia nie jest wymagana. Zgodnie bowiem z art. 11d ust. 1 pkt 8 lit. d specustawy opinia dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wymagana jest w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych oraz w odniesieniu do wykonywania obiektów budowlanych lub robót na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. Analizowana inwestycja nie obejmuje wykonania urządzeń wodnych ani obiektów budowlanych lub robót na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, tak więc nie wymagała uzyskania ww. opinii.

Wnioskodawca udzielił odpowiedzi na wezwanie pismem z 2.01.2023 r.

Szczegółowa analiza wniosku zostanie przeprowadzona w dalszej części niniejszej decyzji, bowiem pomimo istniejących braków i nieścisłości, Starosta Turecki wszczął postępowanie administracyjne na podstawie złożonego wniosku.

O wszczęciu postępowania, zgodnie z art. 11d ust. 5 specustawy, organ I instancji winien zawiadomić wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości.

Starosta Turecki zawiadomił pisemnie Wnioskodawcę i część właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z 10.01.2023 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z 16.12.2022 r.), jednak w rozdzielniku nie uwzględniono części właścicieli nieruchomości, a w aktach sprawy brak jest zwrotnych potwierdzeń odbioru zawiadomienia o wszczęciu postępowania przez te osoby.

W związku z powyższym stwierdzić należy, że organ I instancji nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 11d ust. 5 specustawy.

Starosta Turecki, ponownie prowadząc postępowanie, winien zawiadomić o jego wszczęciu wszystkich właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości.

Pozostałe strony organ I instancji zawiadomił o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia (bez daty) umieszczonego na tablicy ogłoszeń i w BIP Starostwa Powiatowego w Turku od 13.01.2023 r. do 26.01.2022 r. (co organ I instancji potwierdził pismem z 13.11.2023 r.) oraz na tablicy ogłoszeń i w BIP UM Turek od 17.01.2023 r. do 1.02.2023 r.

Obwieszczenie zostało również zamieszczone w prasie lokalnej - portalu iTurek.net 17.01.2023 r.

Przekaz za pośrednictwem internetu, jeżeli spełnia wymogi określone w art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz.U. z 2018 r. poz. 1914), jest prasą, przy czym periodiczność oznacza w takim przypadku ciągłość i cykliczność informowania. Portal iTurek.net spełnia ww. przesłanki, gdyż publikowane w nim materiały mają charakter ciągły i cykliczny, ponadto materiały opatrzone są datą.

Odnosnie publikacji w BIP UM Turek należy stwierdzić, że zarówno w piśmie Starosty Tureckiego z 10.01.2023 r., przekazującym obwieszczenie celem publikacji, jak i w piśmie Burmistrza Miasta Turku z 1.02.2023 r., dotyczącym potwierdzenie publikacji, zawarta jest informacja o umieszczeniu „na stronie internetowej”, co nie jest równoznaczne z potwierdzeniem publikacji w BIP. Publikacja w BIP została prawidłowo potwierdzona dopiero w toku postępowania odwoławczego.

Zgodnie z art. 11d ust. 6 pkt 1 specustawy zawiadomienie i obwieszczenie o wszczęciu postępowania zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości. Zauważyć przy tym jednak należy, że zawiadomienie zawierało także nieprawdziwą informację o sporządzeniu mapy z projektem podziału nieruchomości, podczas gdy do wniosku nie załączono takiej mapy.

Stwierdzić także należy, że obwieszczenie zawierało nieprawidłowe pouczenie o terminu „zapoznania się z przebiegiem drogi oraz uzyskania informacji”. Zgodnie bowiem z art. 11d ust. 6 pkt 2 specustawy obwieszczenie winno zawierać „informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy”. Ponadto ww. termin określono na: „14 dni od daty publicznego ogłoszenia”, co pokrywa się ze wskazanym w art. 49 § 1 k.p.a. czternastodniowym terminem, po upływie którego zawiadomienie w drodze obwieszczenia uważa się za dokonane. Tak sformułowane wskazanie terminu oznacza, że z chwilą skutecznego zawiadomienia strony nie miałyby już możliwości uzyskania informacji. Ponadto, celem dopełnienia wymogów wynikających z art. 8, 9 i 10 k.p.a., organ I instancji winien rozważyć umieszczenie w obwieszczeniu informacji o możliwości składania uwag i wniosków przez strony postępowania.

W związku z powyższym Starosta Turecki, ponownie prowadząc postępowanie, winien dołożyć starań, by zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawierało prawidłowe informacje oraz zapewniało stronom czynny udział w prowadzonym postępowaniu.

Pismem z 13.01.2023 r. organ I instancji wezwał (na podstawie art. 50 § 1 k.p.a.) inwestora, reprezentowanego przez Wnioskodawcę, do uzupełnienia braków poprzez:

- 1) dostosowanie wniosku oraz projektu w zakresie nazwy zamierzenia budowlanego;
- 2) dokonanie zmiany nazewnictwa zadania w załączonych do wniosku opiniach Zarządu Województwa Wielkopolskiego oraz Zarządu Powiatu Tureckiego;
- 3) załączenie poprawnej analizy powiązania z drogami publicznymi;
- 4) prawidłowe określenie linii rozgraniczających teren oraz wyjaśnienie objęcia zakresem inwestycji działek o nr. ewid. 317/15, 317/17, 315/15, 647/7 obr. B miasto Turek;
- 5) załączenie projektów podziału działek;

- 6) załączenie projektu organizacji ruchu;
  - 7) załączenie uchwały Rady Miejskiej Turku dotycząca przynależności drogi nr 660114P do kategorii dróg publicznych;
- pod rygorem wydania decyzji odmawiającej pozwolenia na budowę.

Wezwanie z 13.01.2023 r., jak wskazano wyżej, oparte było na art. 50 § 1 k.p.a., a więc nie stanowiło postanowienia nakładającego obowiązek usunięcia wskazanych nieprawidłowości na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud., w związku z czym stwierdzić należy, że opatrzenie ww. wezwania rygorem wydania decyzji odmawiającej pozwolenia na budowę nie miało uzasadnienia - tym bardziej, że wniosek dotyczył decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, a nie pozwolenia na budowę.

W związku z wezwaniem z 13.01.2023 r. Zastępczyni Burmistrza Miasta Turku pismem z 6.02.2023 r. zwróciła się o sprecyzowanie treści wezwania w zakresie punktów 1.÷5. wraz z podaniem podstaw prawnych, udzielając jednocześnie wyjaśnień odnośnie nazwy zamierzenia oraz wnioskując o przedłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi na wezwanie.

Organ I instancji udzielił odpowiedzi pismem z 8.02.2023 r. Odpowiedź zawiera wyjaśnienia dotyczące jedynie punktów 1.÷4. wezwania.

Odnośnie wezwania z 13.01.2023 r. i udzielonej odpowiedzi należy wskazać, co następuje:

Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem organu I instancji odnośnie nazwy inwestycji. Stwierdzić należy, że żądania zawarte w punktach 1. i 2. wezwania, dotyczące nazwy zamierzenia budowlanego, nie znajdują oparcia w przepisach prawa. Pojęcie „nazwa obiektu budowlanego” nie zostało bowiem zdefiniowane w żadnym akcie prawnym, mimo że jest używane w Pr. bud. i rozporządzeniach wykonawczych. Prawodawca w żadnym przepisie prawnym nie zobowiązał projektanta do zamieszczania w tytule inwestycji rozbudowanej listy planowanych działań, a określenie „nazwa obiektu budowlanego” należy rozumieć przede wszystkim jako nazwę własną, ogólnie określającą daną inwestycję. Do szczegółowej identyfikacji obiektów składających się na inwestycję służy bowiem dokumentacja budowlana, a nadmierne rozbudowywanie jej tytułu prowadziłyby do niepotrzebnego dublowania zawartych w niej informacji. Nie znajduje więc uzasadnienia oczekiwanie, że nazwa zamierzenia budowlanego zawierać będzie wymienione literalnie wszystkie projektowane obiekty wraz z literalnym wymienieniem wszystkich elementów infrastruktury zagospodarowania terenu.

Przedmiot zamierzenia budowlanego winien zostać precyzyjnie określony przez projektanta w części opisowej projektu zagospodarowania działki lub terenu.

Wskazać również należy, że nie znajduje żadnego uzasadnienia argumentacja dotycząca określenia inwestycji jako „rozbudowy” wyłącznie w oparciu o treść uchwały Rady Miejskiej Turku Nr XXI/151/20 z dnia 22 kwietnia 2020 r. w sprawie zaliczenia dróg do kategorii dróg gminnych i ustalenia ich przebiegu. Definicja pojęcia „budowa” zawarta jest w art. 3 pkt 6 Pr. bud. i organ I instancji winien się opierać na tej definicji, nie zastępując jej samodzielnie tworzonymi pojęciami. Przez budowę rozumie się „wykonywanie obiektu budowlanego

w określonym miejscu, a także odbudowę, rozbudowę, nadbudowę obiektu budowlanego". Samo zaliczenie drogi do dróg gminnych nie przesądza o istnieniu obiektu budowlanego i w żadnym wypadku nie może stanowić podstawy do przesądzania, czy dana inwestycja jest budową czy rozbudową (pomijając już fakt, że zgodnie z art. 3 pkt 6 Pr. bud. pojęcie rozbudowy mieści się w definicji budowy), bowiem np. nieutwardzona droga gruntowa nie stanowi obiektu budowlanego i nie może być rozbudowana. Argumentację opartą o brzmienie art. 4 pkt 2 u.d.p., również należy uznać za nieadekwatną, ponieważ nie sposób uznać, że definicja drogi może przesądzać o nazwie inwestycji.

Odnosnie punktu 3. wezwania z 13.01.2023 r. wskazać należy, że organ I instancji nie sprecyzował powodów, dla których uznał analizę powiązań za niepoprawną, natomiast w piśmie z 8.02.2023 r. wskazał m.in. na brak w analizie powiązania inwestycji z drogami publicznymi w sposób pośredni, co nie znajduje oparcia w przepisach specustawy i nie ma żadnego znaczenia dla prowadzonego postępowania. Ponadto Starosta Turecki zakwestionował zastosowanie słownictwa takiego jak „dowiązanie do istniejącego wlotu” czy „skrzyżowanie zwykłe trójwlotowe”. Użyte zwroty są zrozumiałe i organ II instancji nie widzi podstawy do ich kwestionowania.

W punkcie 4. wezwania z 13.01.2023 r. organ nie wskazał nieprawidłowości w określeniu linii rozgraniczających teren oraz powodów, dla których objęcie określonych działek zakresem inwestycji wzbudziło jego wątpliwości. Uczynił to dopiero w piśmie z 8.02.2023 r., przy czym wskazać należy, że Starosta Turecki wymienił działki 317/15, 317/17, 315/15, 647/7 jako nieruchomości „objęte liniami rozgraniczającymi”, dla których „w sposób graficzny nie określono zagospodarowania pasa drogowego”, podczas gdy spośród ww. działek jedynie działka 647/7 faktycznie objęta była linią rozgraniczającą teren, zaś pozostałe działki pozostawały poza projektowanymi granicami pasa drogowego.

Organ nie udzielił wyjaśnień odnośnie punktu 5. wezwania z 13.01.2023 r. Stwierdzić należy, że żądanie zawarte w punkcie 5. nie znajduje żadnego uzasadnienia, bowiem w przypadku omawianej inwestycji nie następuje podział nieruchomości. Wskazać również należy, że brak map zawierających projekty podziału nieruchomości - w przypadku, gdyby ich załączenie było konieczne - stanowiłby brak formalny wniosku, a więc wezwanie do uzupełnienia takiego braku winno nastąpić w oparciu o art. 64 § 2 k.p.a. pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

Odnosnie punktu 6. wezwania z 13.01.2023 r. należy wskazać, że Starosta Turecki - jako właściwy organ do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej działający na podstawie specustawy - nie ma podstawy prawnej do żądania od zarządcy drogi uzupełnienia dokumentacji budowlanej o projekt stałej organizacji ruchu, zwany dalej: psor. Zgodnie z § 2 ust. 1a rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 23 września 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków zarządzania ruchem na drogach oraz wykonywania nadzoru nad tym zarządzaniem (Dz.U. z 2017 r. poz. 784), zwanego dalej: rozporządzeniem w sprawie zarządzania ruchem, projekt ma zostać sporządzony przed wszczęciem postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej,

decyzji o pozwoleniu na budowę albo przed zgłoszeniem wykonywania robót budowlanych. Powyższy przepis nie wskazuje na konieczność zatwierdzenia psor bądź też jego dołączenia do wniosku ani do projektu budowlanego. W art. 11d specustawy ustawodawca również nie określił, że psor ma być elementem wniosku. Dokument ten nie stanowi również elementu projektu budowlanego. Biorąc pod uwagę treść art. 35 ust. 1 pkt 3 Pr. bud. organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza kompletność projektu budowlanego i posiadanie wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń. Opinią, która powinna być dołączona do projektu budowlanego - mając na względzie zapisy rozporządzenia w sprawie zarządzania ruchem (por. § 3 ust. 1 pkt 6) - jest opinia zarządzającego ruchem dotycząca geometrii drogi. Na marginesie należy wyjaśnić, że organ może wezwać wnioskodawcę (dodatkowo, w ramach prowadzonego postępowania wyjaśniającego) do przedłożenia psor, jeżeli ma wątpliwości np. interpretacyjne bądź jest mu to niezbędne do weryfikacji zastosowanych rozwiązań projektowych, jednakże należy pamiętać, że psor nie musi być zatwierdzony, lecz jedynie sporządzony (por. § 2 ust. 1a rozporządzenia w sprawie zarządzania ruchem), a żądanie jego przedstawienia winno być uzasadnione.

Organ I instancji nie ustosunkował się w żaden sposób do wniosku o przedłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi na wezwanie.

Pismem z 16.02.2023 r. Zastępca Burmistrza Miasta Turku zwrócił się z wnioskiem o zawieszenie postępowania do czasu uzyskania zmiany nazewnictwa w przedłożonych opiniach i uzgodnieniach.

Pismem z 20.02.2023 r. Starosta Turecki poinformował właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej o złożeniu przez Burmistrza Miasta Turku wniosku o zawieszenie postępowania. W rozdzielniku nie uwzględniono części właścicieli nieruchomości, a w aktach sprawy brak jest zwrotnych potwierdzeń odbioru pisma z 20.02.2023 r. przez te osoby.

Postępowanie zostało zawieszono postanowieniem Starosty Tureckiego z 8.03.2023 r. Organ I instancji doręczył postanowienie Wnioskodawcy i części właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem, jednak w rozdzielniku - podobnie jak w poprzednich przypadkach - nie uwzględniono wszystkich właścicieli nieruchomości, a w aktach sprawy brak jest zwrotnych potwierdzeń odbioru postanowienia przez te osoby. Obwieszczenie o zawieszeniu zostało opublikowane na tablicy ogłoszeń i w BIP Starostwa Powiatowego w Turku od 9.03.2023 r. do 22.03.2023 r., na tablicy ogłoszeń i w BIP Urzędu Miejskiego w Turku od 13.03.2023 r. do 27.03.2023 r. oraz w prasie lokalnej - portalu iTurek.net - dopiero 18.09.2023 r.

Postanowieniem z 01.03.2023 r. organ I instancji na podstawie art. 35 ust. 1 Pr. bud. nałożył na inwestora obowiązek usunięcia nieprawidłowości w przedłożonym projekcie zagospodarowania terenu i projekcie architektoniczno-budowlanym.

W odpowiedzi na wezwanie Starosty Tureckiego z 13.01.2023 r. oraz na postanowienie Starosty Tureckiego z 01.03.2023 r. Wnioskodawca przekazał skorygowany wniosek wraz

z załącznikami i wyjaśnieniami pismem z 5.06.2023 r. (wpływ: 7.06.2023 r.), uzupełnionym pismem z 15.06.2023 r. (wpływ: 20.06.2023 r.).

W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z art. 11i specustawy, w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w specustawie stosuje się odpowiednio przepisy Pr. bud., z wyjątkiem art. 28 ust. 2.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 Pr. bud. przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza m.in. zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi; kompletność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego, w tym dołączenie wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń, sprawdzeń, informacji, zaświadczeń i oświadczeń, a także posiadanie przez projektanta i projektanta sprawdzającego odpowiednich uprawnień budowlanych.

Zgodnie z art. 35 ust. 3 Pr. bud., w razie stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie określonym w ust. 1 organ administracji architektoniczno-budowlanej nakłada postanowieniem obowiązek usunięcia wskazanych nieprawidłowości, określając termin ich usunięcia. Przepis ten ma na celu umożliwienie inwestorowi usunięcie ewentualnych nieprawidłowości. Z kolei ust. 4 tego przepisu stanowi, że w razie spełnienia wymagań określonych w ust. 1 organ administracji architektoniczno-budowlanej nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę, natomiast ust. 5 precyzuje, że wydanie decyzji o odmowie zatwierdzenia projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego i wydania decyzji o pozwoleniu na budowę może nastąpić m.in. w przypadku niewykonania, w wyznaczonym terminie, postanowienia, o którym mowa w ust. 3.

Należy zauważyć, że art. 35 ust. 3 Pr. bud. odnosi się wyłącznie do wad materialnych przedłożonej przez inwestora dokumentacji, a więc takich, które mogą być sprawdzane i dostrzeżone na etapie analiz merytorycznych dokonywanych przez organ na podstawie art. 35 ust. 1 Pr. bud. po wszczęciu postępowania (por. wyrok NSA z 28.10.2010 r., sygn. akt II OSK 917/10). Wady te muszą być możliwe do wykazania wprost, jako brak konkretnego dokumentu lub jednoznaczna sprzeczność z obowiązującymi przepisami, dotycząca konkretnego przyjętego parametru czy rozwiązania projektowego.

Mając powyższe na uwadze, organ II instancji dokonał analizy treści postanowienia Starosty Tureckiego z 1.03.2023 r. i stwierdził, co następuje:

1. W zakresie wymagań określonych w rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 2016 r. poz. 124 ze zm.) - zwanego dalej: rozporządzeniem w sprawie WT, w związku z § 115 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 24 czerwca 2022 r. w sprawie przepisów techniczno-budowlanych dotyczących dróg publicznych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1518), zwanego dalej: rozporządzeniem PTB, organ I instancji nakazał:

- 1.1. Wykazać zasadność zwiększenia szerokości pasa ruchu do 3 m zgodnie z § 15 ust. 2, jednocześnie przedkładając prognozowaną strukturę rodzajową lub ilościową ruchu.

Wnioskodawca udzielił wyjaśnień w tym zakresie pismem z 5.06.2023 r.

- 1.2. W projekcie zagospodarowania terenu wyjaśnić zasadność braku zastosowania obustronnego pobocza wzdłuż projektowanej jezdni zgodnie z § 38 ust. 4.

Wnioskodawca udzielił wyjaśnień w tym zakresie pismem z 5.06.2023 r.

W § 38 ust. 4 rozporządzenia w sprawie WT określono, że gruntowe pobocze, przylegające do utwardzonego pobocza, powinno mieć szerokość nie mniejszą niż 0,75 m, a w wypadku przebudowy albo remontu drogi dopuszcza się szerokość 0,50 m - przy czym należy zwrócić uwagę, że wskazany przepis dotyczy dróg klasy GP, G i Z. Powyższy przepis nie ma zastosowania w niniejszej sprawie.

W § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie WT wskazano, że droga składa się co najmniej z następujących elementów: poboczy, z wyjątkiem przypadku, gdy w ich miejscu zaprojektowano inne elementy drogi, a w szczególności chodnik lub ścieżkę pieszo-rowerową. Minimalna szerokość poboczy gruntowych jest zaś określona w § 37 ust. 1 rozporządzenia w sprawie WT. Z analizy projektu zagospodarowania terenu wynika, że wzdłuż drogi zaprojektowano obustronne pobocza z mieszanki niezwiązanej o szerokości 0,75 m, z wyjątkiem przypadku, gdy w ich miejscu zaprojektowano chodnik.

- 1.3. W projekcie zagospodarowania terenu prawidłowo określić szerokość i przebieg pasa drogowego, uwzględniając połączenia z drogami publicznymi zgodnie z § 6.

W odpowiedzi na postanowienie Starosty z 01.03.2023 r., w piśmie z 05.06.2023 r.

Wnioskodawca wskazał, że: „część rysunkową projektu zagospodarowania terenu uzupełniono o wymiarowanie pasa drogowego. Szerokość pasa drogowego jest wystarczająca na umieszczenie w nim wszystkich projektowanych elementów drogi, urządzeń z nią związanych oraz infrastruktury niezwiązanej z drogą”.

Powyższe stwierdzenie pełnomocnika zarządcy drogi znajduje również odzwierciedlenie na rysunku projektu zagospodarowania terenu.

W ocenie organu II instancji uwaga jest nieprecyzyjna. Z żądania organu I instancji nie wynika, w jakim zakresie należy uczynić mu zadość. Organ nie wskazał, w jakim zakresie (np. poprzez wskazanie kilometrażu lub numerów działek) uważa szerokość i przebieg pasa drogowego za nieprawidłowe.

W § 6 rozporządzenia w sprawie WT określono, że:

1. Szerokość pasa drogowego powinna zapewniać możliwość umieszczenia wszystkich elementów drogi i urządzeń z nią związanych, wynikających z funkcji drogi oraz uwarunkowań terenowych, przy uwzględnieniu potrzeby ochrony użytkowników dróg i terenu przyległego przed wzajemnym niekorzystnym oddziaływaniem.
2. Szerokość pasa drogowego powinna stanowić sumę szerokości elementów drogi, terenu niezbędnego na umieszczenie urządzeń z nią związanych oraz

ewentualnie infrastruktury, o której mowa w § 140, i terenu stanowiącego rezerwę na cele jej rozbudowy.

3. Rozmiary pasa drogowego potrzebnego na skrzyżowanie lub węzeł powinny dodatkowo gwarantować możliwość spełnienia wymagań widoczności, o których mowa w § 170, w szczególności poprzez zastosowanie niezbędnych narożnych ściąg linii granicznych.
- 1.4. W projekcie zagospodarowania terenu wskazać rozwiązania projektowe dot. wewnętrznej krawędzi pasa ruchu dla pojazdów skręcających w prawo na skrzyżowaniu zwykłym (skrzyżowanie z ul. Mościckiego oraz ul. Jędrzejewskiego) zgodnie z § 71.

Wnioskodawca w piśmie z 05.06.2023 r. wskazał, że „w części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu zwymiarowano istniejące łuki (...), wartości promieni są zgodne z zapisami § 71”.

Bezasadne jest działanie Starosty w tym zakresie. Z analizy rysunku projektu zagospodarowania wynika, że istniejące promienie wewnętrznej krawędzi pasa ruchu dla pojazdów skręcających w prawo na powyższych skrzyżowaniach są zgodne z wymogami rozporządzenia i nie ulegają zmianie.

Wobec powyższego w ocenie organu II instancji żądanie wyjaśnienia poruszony w tym punkcie kwestii w drodze postanowienia, na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud., nie znajduje uzasadnienia.

Uzupełnić projekt zagospodarowania terenu w zakresie całego pasa drogowego stosownie do § 6 ust. 2 oraz linii rozgraniczających teren inwestycji.

Wnioskodawca udzielił wyjaśnień w tym zakresie pismem z 5.06.2023 r.

Uwaga dotycząca § 6 rozporządzenia w sprawie WT była zawarta w punkcie 1.3. postanowienia Starosty Tureckiego.

W ocenie organu II instancji uwaga jest nieprecyzyjna. Z żądania organu I instancji nie wynika, w jakim zakresie należy uczynić mu zadość.

W § 6 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WT określono, że szerokość pasa drogowego powinna stanowić sumę szerokości elementów drogi, terenu niezbędnego na umieszczenie urządzeń z nią związanych oraz ewentualnie infrastruktury, o której mowa w § 140, i terenu stanowiącego rezerwę na cele jej rozbudowy.

W ocenie organu II instancji żądanie wyjaśnienia poruszony w tym punkcie kwestii w drodze postanowienia, na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud., nie znajduje uzasadnienia.

- 1.5. Projekt zagospodarowania terenu dostosować do § 106 ust. 3 w zakresie lokalizacji kanalizacji deszczowej.

Organ nie wskazał na niezgodność przyjętego rozwiązania z obowiązującymi przepisami.

W § 106 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia w sprawie WT określono, że kolektor kanalizacji deszczowej powinien być usytuowany, z zastrzeżeniem ust. 4,

na jednojezdniowej drodze pod chodnikiem, pasem zieleni, poboczem lub poza koroną drogi, jeżeli uzasadniają to względy zagospodarowania pasa drogowego.

W § 106 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia w sprawie WT wskazano zaś, że w przypadku braku miejsca w pasie drogowym poza jezdnią dopuszcza się usytuowanie kolektora kanalizacji deszczowej pod jezdnią, pod warunkiem zlokalizowania zwieńczeń studni w osiach pasów ruchu na drodze klasy Z, L i D.

W odpowiedzi na postanowienie Starosty Tureckiego pełnomocnik zarządcy drogi wskazał, że „projektowany kolektor kanalizacji deszczowej umieszczono pod jezdnią zgodnie z § 106 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia w sprawie WT. Zwieńczenia studni zlokalizowano w osi pasów ruchu”.

- 1.6. W projekcie zagospodarowania terenu dostosować szerokość zjazdów indywidualnych do zapisu § 79 pkt 1, 2, 3.

Organ nie wskazał ani na konkretny zjazd indywidualny (np. poprzez wskazanie kilometrażu lub numeru działki), ani na niezgodność konkretnego przyjętego parametru z obowiązującymi przepisami.

Wymagania dotyczące szerokości zjazdu indywidualnego określa jedynie § 79 pkt 1 rozporządzenia w sprawie WT. Powołane przez Starostę Tureckiego przepisy § 79 pkt. 2 i 3 rozporządzenia w sprawie WT nie odnoszą się do szerokości zjazdów, a do przecięcia krawędzi jezdni zjazdu i drogi oraz pochylecia podłużnego zjazdu.

Pełnomocnik wnioskodawcy w odpowiedzi na powyższy zarzut Starosty wskazał, że szerokości zjazdów indywidualnych dostosowano do przepisów § 79 pkt 1, 2 i 3 rozporządzenia w sprawie WT.

- 1.7. W projekcie zagospodarowania terenu należy wskazać, które zjazdy projektowane są jako indywidualne, a które jako publiczne zgodnie § 76a (w związku z treścią oświadczenia pełnomocnika inwestora).

Wnioskodawca udzielił wyjaśnień w tym zakresie pismem z 5.06.2023 r.

- 1.8. W części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu oznaczyć zatoki postojowe i dostosować do § 118 ust. 3 w zakresie stanowisk postojowych.

Organ I instancji nie wskazał na niezgodność projektowanych zatok postojowych z obowiązującymi przepisami.

W § 118 ust. 3 rozporządzenia w sprawie WT określono, że zatoka postojowa powinna mieć co najmniej 2 stanowiska postojowe, a pojazdy stojące w zatoce nie powinny ograniczać widoczności urządzeń drogi mających wpływ na bezpieczeństwo ruchu.

Wnioskodawca udzielił wyjaśnień w tym zakresie pismem z 5.06.2023 r.

- 1.9. Część rysunkową projektu zagospodarowania terenu dostosować do § 118 ust. 7 pkt 3 i 4 w zakresie skosu wyjazdowego i wjazdowego, a także załomu krawędzi jezdni.

Organ I instancji nie wskazał na niezgodność konkretnych parametrów z obowiązującymi przepisami.

Wnioskodawca udzielił wyjaśnień w tym zakresie pismem z 5.06.2023 r.

- 1.10. Projekt zagospodarowania terenu dostosować do § 109 ust. 5 w zakresie lokalizacji słupów oświetleniowych.
Organ I instancji nie wskazał na niezgodność konkretnych parametrów z obowiązującymi przepisami.
Wnioskodawca udzielił wyjaśnień w tym zakresie pismem z 5.06.2023 r.
2. W zakresie wymagań określonych w specustawie organ I instancji nakazał:
- 2.1. W przedłożonych projektach zagospodarowania terenu oraz architektoniczno-budowlanym prawidłowo określić nazwę inwestycji, uwzględniając uchwałę nr XXI/151/20 Rady Miejskiej Turku z dnia 22 kwietnia 2020 r. w sprawie zaliczenia dróg do kategorii dróg gminnych i ustalenia ich przebiegu z uwzględnieniem projektowanej i przebudowywanej infrastruktury technicznej.
W ocenie organu II instancji uwaga jest nieprecyzyjna. Z żądania organu I instancji nie wynika, w jakim zakresie należy uczynić mu zadość.
Żądanie wyjaśnienia poruszonych w tym punkcie kwestii wynikających z przepisów specustawy w drodze postanowienia, wydanego na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud., nie znajduje uzasadnienia.
Nawiązanie do ww. uchwały Rady Miejskiej Turku pozwala domniemywać, że uwaga dotyczy kwestii poruszanej już w wezwaniu z 13.01.2023 r. i wyjaśnionej przez Wnioskodawcę w piśmie z 6.02.2023 r. Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, żądania organu I instancji, dotyczące nazwy inwestycji, nie znajdują uzasadnienia w przepisach prawa.
Mimo to Wnioskodawca dokonał korekty nazwy inwestycji.
- 2.2. Wykazać celowość objęcia zakresem terenu niezbędnego dla budowy zjazdów działek o numerach ewidencyjnych 317/10, 317/17, 317/15 (art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. h) w związku z przedmiotową inwestycją.
We wniosku jednoznacznie wskazano, że powyższe działki poza liniami rozgraniczającymi teren są objęte budową zjazdów. Zgodnie z ww. przepisem specustawy decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności w razie potrzeby inne ustalenia dotyczące obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów. Na mapie przedstawiającej proponowany przebieg drogi oraz na rysunku projektu zagospodarowania terenu oznaczono linią przerywaną koloru niebieskiego teren niezbędny dla budowy i przebudowy zjazdów.
Wnioskodawca udzielił wyjaśnień w tym zakresie pismem z 5.06.2023 r.
- 2.3. Zapewnić zjazd indywidualny do nieruchomości, na której znajduje się budynek mieszkalny, tj. do działek o numerach ewidencyjnych 315/11, 314/9, 313/1 (art. 11f ust. 1 pkt 4), w związku z przylegającym miejscem do zawracania pojazdów.
Przyjęte w projekcie rozwiązanie przewiduje wyjazd z nieruchomości bezpośrednio na plac do zawracania.
Ponadto w postanowieniu Starosty wskazano błędny nr działki (313/1). Prawdopodobnie przedmiotem wyjaśnień powinna być działka o nr. ewid. 313/11.

Żądanie wyjaśnienia poruszonych w tym punkcie kwestii wynikających z przepisów specustawy w drodze postanowienia wydanego na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud., nie znajduje uzasadnienia.

3. W zakresie wymagań określonych w Pr. bud. organ I instancji nakazał:
  - 3.1. Przedłożyć załącznik graficzny stanowiący integralną część warunków technicznych dot. przebudowy sieci elektroenergetycznej wydanych w dniu 14.06.2022 r.
Żądanie organu I instancji jest nieuzasadnione oraz nieoparte żadną podstawą prawną.
W treści ww. warunków technicznych załączonych na str. 142÷145 projektu brak jest informacji, że integralną ich częścią jest załącznik graficzny.
Wnioskodawca udzielił wyjaśnień w tym zakresie pismem z 5.06.2023 r.
4. W zakresie wynikającym z rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz.U. z 2022 r. poz. 1679) - zwanego dalej: rozporządzeniem w sprawie PB, organ I instancji nakazał:
  - 4.1. Część opisową projektu zagospodarowania terenu doprowadzić do spójności z częścią rysunkową w zakresie budowy miejsc postojowych - strona 26 projektu.
W ocenie organu II instancji uwaga jest nieprecyzyjna. Z żądania organu I instancji nie wynika, w jakim zakresie należy uczynić mu zadość.
Wnioskodawca skorygował część opisową projektu zagospodarowania terenu.
  - 4.2. Część rysunkową projektu zagospodarowania terenu dostosować do § 9 ust. 1 w celu umożliwienia jednoznacznego odczytania projektu w zakresie linii rozgraniczających teren inwestycji.
W ocenie organu II instancji uwaga jest nieprecyzyjna. Z żądania organu I instancji nie wynika, w jakim zakresie należy uczynić mu zadość.
W § 9 ust. 1 rozporządzenia w sprawie PB wskazano, że część rysunkową projektu budowlanego:
    - 1) zaopatruje się w:
      - a) niezbędne oznaczenia graficzne i literowe określone w Polskich Normach wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia lub inne objaśnione w legendzie,
      - b) wyjaśnienia opisowe - umożliwiające jednoznaczne odczytanie projektu;
    - 2) sporządza się z zastosowaniem zasad wymiarowania określonych w Polskich Normach wymienionych w załączniku nr 2 do rozporządzenia.
Wnioskodawca udzielił wyjaśnień w tym zakresie pismem z 5.06.2023 r.
  - 4.3. Część opisową projektu zagospodarowania terenu doprowadzić do spójności w zakresie budowy kanału technologicznego - strony 26 oraz 28 projektu.
W ocenie organu II instancji uwaga jest nieprecyzyjna.
Wnioskodawca udzielił wyjaśnień w tym zakresie pismem z 5.06.2023 r.
  - 4.4. Doprowadzić do spójności wszystkie rysunki techniczne - tj. mapy z zagospodarowaniem terenu, w zakresie rozwiązań projektowych, łącznie z tymi, które stanowią załączniki do przedłożonych uzgodnień.

W opinii organu II instancji uwaga jest nieprecyzyjna. Z żądania organu I instancji nie wynika, w jakim zakresie należy uczynić mu zadość.

Ponadto za nieuprawnione należy uznać żądanie dotyczące korygowania załączników do wcześniej uzyskanych uzgodnień.

Wnioskodawca udzielił wyjaśnień w tym zakresie pismem z 5.06.2023 r.

5. W zakresie wynikającym z u.d.p. organ I instancji nakazał:

5.1. Prawidłowo określić nazwę inwestora, tj. zarządcę drogi, na stronie 24 projektu zagospodarowania terenu, a także w metrykach umieszczonych na rysunkach technicznych, stosownie do art. 19.

Wnioskodawca skorygował nazwę inwestora.

Zgodnie z § 7 ust. 2 pkt 2 lit. d rozporządzenia w sprawie PB na stronie tytułowej projektu zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego należy zamieścić nazwę inwestora oraz jego adres. Z analizy strony tytułowej projektu wynika, że nazwa inwestora jest tożsama z nazwą zarządcy drogi (Burmistrz Miasta Turku).

Na wskazanej przez Starostę stronie 24 projektu zagospodarowania terenu określono, że „inwestorem dla przedmiotowego zadania jest Burmistrz Miasta Turek, Gmina Miejska Turek ul. Kaliska 59, 62-700 Turek”, zaś w metrykach umieszczonych w części rysunkowej jako inwestor figuruje „Gmina Miejska Turek ul. Kaliska 59, 62-700 Turek”.

5.2. Przedłożyć projekt kanału technologicznego dla projektowanej inwestycji zgodnie z art. 39 ust. 6 ww. ustawy.

Zgodnie z art. 39 ust. 6 u.d.p. zarządca drogi jest obowiązany zlokalizować kanał technologiczny w pasie drogowym w trakcie budowy lub przebudowy dróg publicznych. W art. 39 ust. 6ba pkt 4 u.d.p. określono natomiast, że obowiązek, o którym mowa w ust. 6, nie dotyczy budowy lub przebudowy drogi o długości do 1000 metrów, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- a) projektowany kanał technologiczny nie miałby kontynuacji po żadnej ze stron,
- b) w ciągu 3 lat nie jest planowana budowa lub przebudowa drogi umożliwiająca kontynuację projektowanego kanału technologicznego zgodnie z uchwałą budżetową jednostki samorządu terytorialnego, wieloletnią prognozą finansową jednostki samorządu terytorialnego, programem wieloletnim wydanym na podstawie art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych lub planami, o których mowa w art. 20 pkt 1 lub 2.

Wnioskodawca udzielił wyjaśnień w tym zakresie pismem z 5.06.2023 r.

6. W zakresie wynikającym z warunków technicznych budowy kanalizacji deszczowej wydanych w dniu 7.06.2022 r. przez Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o. o. organ I instancji nakazał:

6.1. W projekcie zagospodarowania terenu oraz projekcie architektoniczno-budowlanym wskazać rozwiązania projektowe dotyczące zbiornika retencyjnego stosownie do pkt. 3 lit. b.

Wnioskodawca udzielił wyjaśnień w tym zakresie pismem z 5.06.2023 r. informując, że rozwiązania takie zostały wskazane.

- 6.2. Projekt architektoniczno-budowlany dostosować do pkt. 3 lit. g w zakresie maksymalnego przepływu wód opadowych liczonego w m/s.

Wnioskodawca uzupełnił projekt w tym zakresie pismem z 5.06.2023 r.

7. W zakresie wynikającym z rozporządzenia w sprawie zarządzania ruchem organ I instancji nakazał:

- 7.1. Przedłożyć projekt stałej organizacji ruchu stosownie do § 2 ust. 1a.

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, brak jest podstaw prawnych do żądania psor. Tym bardziej nie mógł więc organ I instancji nakładać wymogu jego dostarczenia w postanowieniu wydanym na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud. Projekt stałej organizacji ruchu nie jest częścią projektu budowlanego. Zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia „zatwierdzona stała organizacja ruchu, związana z budową lub przebudową drogi albo z budową dojazdu do obiektu przy drodze, stanowi integralną część dokumentacji budowy”. Zgodnie natomiast z § 4 ust. 1 organizacja ruchu zatwierdzana jest przez organ zarządzający ruchem albo podmiot zarządzający drogą wewnętrzną.

Wnioskodawca przekazał zatwierdzony psor pismem z 5.06.2023 r.

Postanowieniem z 22.06.2023 r. Starosta Turecki podjął zawieszone postępowanie. Organ I instancji doręczył postanowienie Wnioskodawcy i części właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem, jednak w rozdzielniku nie uwzględniono wszystkich właścicieli nieruchomości, a w aktach sprawy brak jest zwrotnych potwierdzeń odbioru zawiadomienia o wszczęciu postępowania przez te osoby. Obwieszczenie o zawieszeniu zostało opublikowane na tablicy ogłoszeń i w BIP Starostwa Powiatowego w Turku od 23.06.2023 r. do 6.07.2023 r., na tablicy ogłoszeń i w BIP Urzędu Miejskiego w Turku od 27.06.2023 r. do 11.07.2023 r. W aktach sprawy brak jest potwierdzenia publikacji obwieszczenia w prasie lokalnej.

Kolejnym postanowieniem z 13.07.2023 r., działając na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud., organ I instancji nałożył na inwestora obowiązek usunięcia nieprawidłowości występujących w przedłożonym projekcie zagospodarowania terenu i projekcie architektoniczno-budowlanym. Wnioskodawca udzielił odpowiedzi pismem z 8.08.2023 r.

Organ II instancji dokonał analizy treści postanowienia Starosty Tureckiego z 13.07.2023 r. i stwierdził, co następuje

1. W odniesieniu do rozporządzenia w sprawie WT w związku z § 115 ust. 1 rozporządzenia PTB organ I instancji nakazał:

- 1.1. W projekcie zagospodarowania terenu wyjaśnić zasadność braku zastosowania obustronnego pobocza wzdłuż projektowanej jezdni zgodnie z § 38 ust. 4.

Powyższa kwestia była już poruszana w pkt. 1.2. postanowienia Starosty Tureckiego z 1.03.2023 r. i udzielono na nią odpowiedzi.

W ocenie organu II instancji ponowne wydanie postanowienia na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud. w zakresie objętym wcześniejszym postanowieniem, nie znajduje uzasadnienia. Nieuzasadnione jest również powoływanie się na § 38 ust. 4 rozporządzenia w sprawie WT, który w obecnym przypadku nie ma zastosowania, co wskazano już powyżej.

- 1.2. W projekcie zagospodarowania terenu prawidłowo określić szerokość i przebieg pasa drogowego, uwzględniając połączenia z drogami publicznymi zgodnie z § 6. Powyższe zastrzeżenie było zawarte w pkt. 1.3. postanowienia Starosty Tureckiego z 1.03.2023 r.

W odpowiedzi na powyższe postanowienie w piśmie z 5.06.2023 r. Wnioskodawca wskazał, że „część rysunkową projektu zagospodarowania terenu uzupełniono o wymiarowanie pasa drogowego. Szerokość pasa drogowego jest wystarczająca na umieszczenie w nim wszystkich projektowanych elementów drogi, urządzeń z nią związanych oraz infrastruktury niezwiązanej z drogą”.

Powyższe stwierdzenie pełnomocnika zarządcy drogi znajduje również odzwierciedlenie na rysunku projektu zagospodarowania terenu.

W ocenie organu II instancji ponowne wydanie postanowienia na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud. w zakresie objętym wcześniejszym postanowieniem, nie znajduje uzasadnienia.

- 1.3. W projekcie zagospodarowania terenu wskazać rozwiązania projektowe dot. wewnętrznej krawędzi pasa ruchu dla pojazdów skręcających w prawo na skrzyżowaniu zwykłym (skrzyżowanie z ul. Mościckiego oraz ul. Jędrzejewskiego) zgodnie z § 71.

Powyższa kwestia była już poruszana w pkt. 1.4. postanowienia Starosty Tureckiego z 1.03.2023 r.

Wnioskodawca udzielił dodatkowych wyjaśnień w piśmie z 8.08.2023 r.

W ocenie organu II instancji ponowne wydanie postanowienia na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud. w zakresie objętym wcześniejszym postanowieniem, nie znajduje uzasadnienia.

- 1.4. W projekcie zagospodarowania terenu dostosować szerokość zjazdów indywidualnych do zapisu § 79 pkt 2, 3.

Powyższe zastrzeżenie było zawarte w pkt. 1.7. postanowienia Starosty Tureckiego z 1.03.2023 r.

Wnioskodawca udzielił dodatkowych wyjaśnień w piśmie z 8.08.2023 r.

W ocenie organu II instancji ponowne wydanie postanowienia na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud. w zakresie objętym wcześniejszym postanowieniem, nie znajduje uzasadnienia.

- 1.5. W projekcie zagospodarowania terenu należy wskazać, które zjazdy projektowane są jako indywidualne, a które jako publiczne zgodnie § 76a (w związku z treścią oświadczenia pełnomocnika inwestora).

Powyższa kwestia była już poruszana w pkt. 1.8. postanowienia Starosty Tureckiego z 1.03.2023 r. Organ I instancji rozszerzył powyższy pkt. jedynie o sformułowanie „w związku z treścią oświadczenia pełnomocnika inwestora”.

W piśmie z 5.06.2023 r. stanowiącym odpowiedź na postanowienie Starosty Tureckiego z 1.03.2023 r. Wnioskodawca jednoznacznie wskazał, że wszystkie projektowane zjazdy są indywidualne.

Na rysunku projektu zagospodarowania terenu zjazdy są oznaczone jako indywidualne. Powyższa informacja jest zawarta również w części opisowej projektu zagospodarowania terenu (m.in. str. 31).

Wnioskodawca udzielił dodatkowych wyjaśnień w piśmie z 8.08.2023 r.

W ocenie organu II instancji ponowne wydanie postanowienia na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud. w zakresie objętym wcześniejszym postanowieniem, nie znajduje uzasadnienia.

- 1.6. W części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu oznaczyć zatoki postojowe i dostosować do § 118 ust. 7 w zakresie stanowisk postojowych tj. w części rysunkowej odpowiednio zaznaczyć poszczególne stanowiska postojowe.

Powyższe zastrzeżenie było zawarte w pkt. 1.9.÷1.10. postanowienia Starosty Tureckiego z 1.03.2023 r.

Pismem z 5.06.2023 r. Wnioskodawca w odpowiedzi na postanowienie Starosty Tureckiego z 01.03.2023 r. udzielił wyjaśnień.

Z analizy rysunku projektu zagospodarowania terenu wynika, że prawidłowo oznaczono i zwymiarowano zatoki postojowe. Dodatkowo w części opisowej na str. 31 opisano parametry stanowisk postojowych.

Wnioskodawca udzielił dodatkowych wyjaśnień w piśmie z 8.08.2023 r.

W ocenie organu II instancji ponowne wydanie postanowienia na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud. w zakresie objętym wcześniejszym postanowieniem, nie znajduje uzasadnienia.

- 1.7. W projekcie zagospodarowania terenu części opisowej i rysunkowej prawidłowo wskazać rodzaj zjazdów. Dodatkowo Organ I instancji wskazał, że: „W pkt Ad. 1.1 odpowiedzi inwestora na postanowienie z dnia 1 marca 2012 r. wskazano, iż planowanym zagospodarowaniem terenów przyległych do drogi jest m.in. zabudowa usługowa komercyjna, dla której wymagane będzie zapewnienie dojazdu dla pojazdów ciężarowych. Wobec powyższego nie wszystkie planowane zjazdy mogą być indywidualne, wyjaśnić powstałą niespójność”.

W aktach sprawy brak jest postanowienia z 1.03.2012 r., na które powołał się Starosta Turecki.

Prawdopodobnie Starosta Turecki odnosił się do pkt. Ad. 1.1 pisma Wnioskodawcy z 5.06.2023 r., stanowiącego odpowiedź na postanowienie Starosty Tureckiego z 1.03.2023 r. (w odniesieniu do zarzutu dotyczącego szerokości pasów ruchu). Wnioskodawca wskazał wówczas, że „aby zapewnić bezpieczne manewrowanie

(...) pojazdom z niej korzystającym oraz w związku z planowanym zagospodarowaniem terenów przyległych do drogi pod zabudowę usługową komercyjną, dla której wymagane będzie zapewnienie dojazdu dla pojazdów ciężarowych (zaopatrzenia, obsługa)”.

W pkt. Ad. 1.5 pisma Wnioskodawcy z 8.08.2023 r. wskazano, że obsługa (dostęp do drogi publicznej) terenów przyległych do drogi, które przeznaczone są w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (...) pod zabudowę usługową komercyjną oznaczonych w mpzp symbolem 26UC i 27UC nie będzie się odbywać za pomocą zjazdów planowanych do budowy w ramach przedmiotowej inwestycji. Zgodnie z mpzp obsługa tych terenów odbywać się będzie z drogi wewnętrznej oznaczonej (...) symbolem 28KDW, na którą nie projektuje się zjazdu w ramach przedmiotowej inwestycji. Projekt i budowa zjazdu będzie należeć do inwestora realizującego zabudowę tych terenów”.

Podkreślenia wymaga też fakt, że na podstawie art. 11i ust. 2 specustawy, w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

2. W zakresie wymagań określonych w specustawie organ I instancji nakazał:

2.1. W przedłożonych projektach zagospodarowania terenu oraz architektoniczno budowlanym prawidłowo określić nazwę inwestycji, z uwzględnieniem projektowanej i przebudowywanej infrastruktury technicznej.

Powyższa kwestia była już poruszana w pkt. 2.1. postanowienia Starosty Tureckiego z 1.03.2023 r.

W ocenie organu II instancji uwaga jest nieprecyzyjna. Z żądania organu I instancji nie wynika, w jakim zakresie należy uczynić mu zadość.

Wnioskodawca udzielił dodatkowych wyjaśnień w piśmie z 8.08.2023 r.

W ocenie organu II instancji ponowne wydanie postanowienia na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud. w zakresie objętym wcześniejszym postanowieniem, nie znajduje uzasadnienia.

2.2. Wykazać celowość objęcia zakresem terenu niezbędnego dla budowy zjazdów działek o numerach ewidencyjnych 317/10, 317/17, 317/15 (art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. h) w związku z przedmiotową inwestycją.

Powyższe zastrzeżenie było zawarte w pkt. 2.2. postanowienia Starosty Tureckiego z 1.03.2023 r.

Wnioskodawca udzielił dodatkowych wyjaśnień w piśmie z 8.08.2023 r.

W ocenie organu II instancji ponowne wydanie postanowienia na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud. w zakresie objętym wcześniejszym postanowieniem, nie znajduje uzasadnienia.

2.3. Wykazać zasadność zwięzienia jezdni ul. Św. Barbary w związku z włączeniem z ulicą ks. D. Jędrzejewskiego.

Z analizy rysunku projektu zagospodarowania terenu wynika, że następuje zwężenie jezdni z szerokości 6 m do 5,5 m, jednak na końcu ul. Św. Barbary stanowi to dowiązanie do istniejącej szerokości jezdni, która nie jest objęta pracami. Podkreślenia wymaga fakt, że nawet istniejąca szerokość jezdni spełnia wymagania § 15 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia w sprawie WT.

Wobec powyższego żądanie wyjaśniania poruszonych w tym punkcie kwestii w drodze postanowienia, na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud., nie znajduje uzasadnienia. Ponadto Starosta nie wskazał w odniesieniu do powyższego punktu postanowienia żadnej podstawy prawnej.

3. W zakresie wymagań określonych w Pr. Bud. organ I instancji nakazał:

3.1. Wniosek oraz projekt budowlany dostosować w zakresie nazwy zamierzenia budowlanego. Z załączonych dokumentów wynika, że przedmiotem inwestycji będzie również budowa kanalizacji deszczowej, oświetlenia ulicznego, sieci telekomunikacyjnej, usunięcie kolizji z linią energetyczną.

Jak już wskazano wyżej w niniejszej decyzji, powyższe żądanie Starosty Tureckiego jest bezzasadne. W Pr. bud. brak jest przepisów, z których wynikałaby konieczność dostosowywania nazwy zamierzenia budowlanego oraz zawierania w nim szczegółowego wyliczenia wszystkich prac budowlanych. W art. 35 ust. 1 Pr. bud. jednoznacznie wskazano co podlega sprawdzeniu organ administracji architektoniczno-budowlanej.

Wnioskodawca udzielił dodatkowych wyjaśnień w piśmie z 8.08.2023 r.

3.2. Przedłożyć załącznik graficzny stanowiący integralną część warunków technicznych dot. przebudowy sieci elektroenergetycznej wydanych w dniu 14.06.2022 r.

Powyższa kwestia była już poruszana w pkt. 3.1. postanowienia Starosty Tureckiego z 1.03.2023 r.

Powyższe żądanie organu I instancji jest nieuzasadnione.

W treści ww. warunków technicznych załączonych na str. 142÷145 projektu brak jest informacji, że integralną ich częścią jest załącznik graficzny.

Pełnomocnik zarządcy drogi w piśmie z 5.06.2023 r., stanowiącym odpowiedź na postanowienie z 01.03.2023 r., również wskazał, że warunki techniczne wydane przez Energia Operator nie zawierają załącznika graficznego.

4. W zakresie wynikającym z rozporządzenia w sprawie PB organ I instancji nakazał:

4.1. Część rysunkową projektu zagospodarowania terenu dostosować do § 9 ust. 1 w celu umożliwienia jednoznacznego odczytania projektu w zakresie linii rozgraniczających teren inwestycji - patrz pkt 2.3.

Powyższe zastrzeżenie było zawarte w pkt. 4.2. postanowienia Starosty Tureckiego z 01.03.2023 r. Organ I instancji rozszerzył zapis powyższego punktu jedynie o sformułowanie „patrz pkt 2.3”. Nie sposób wywnioskować, jakie konkretnie zastrzeżenia ma organ I instancji w tym przypadku.

W ocenie organu II instancji ponowne wydanie postanowienia na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud. w zakresie objętym wcześniejszym postanowieniem, nie znajduje uzasadnienia.

- 4.2. Doprowadzić do spójności wszystkie rysunki techniczne - tj. mapy z zagospodarowaniem terenu, w zakresie rozwiązań projektowych, łącznie z tymi, które stanowią załączniki do przedłożonych uzgodnień.

Powyższa kwestia była już poruszana w pkt. 4.4. postanowienia Starosty Tureckiego z 1.03.2023 r.

W piśmie pełnomocnika zarządcy drogi z 5.06.2023 r., będącym odpowiedzią na powyższe postanowienie organu I instancji wskazano, że doprowadzono do spójności rysunki. Jednocześnie pełnomocnik poinformował, że „nie ma możliwości doprowadzenia do całkowitej spójności rysunków technicznych z wszystkimi załącznikami mapowymi do warunków i uzgodnień z uwagi na fakt, że część uzgodnień i warunków była uzyskiwana na wczesnym etapie projektowania, gdy nie były jeszcze znane wszystkie szczegółowe rozwiązania projektowe. Nie zmienia to faktu, że merytorycznie są one poprawne, a wprowadzone na późniejszym etapie procesu projektowego zmiany i uszczegółowienia nie wpływają na zakres tych uzgodnień”.

W ocenie organu II instancji ponowne wydanie postanowienia na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud. w zakresie objętym wcześniejszym postanowieniem, nie znajduje uzasadnienia.

5. W zakresie wynikającym z u.d.p. organ I instancji nakazał:

- 5.1. Prawidłowo określić nazwę inwestora, tj. zarządcę drogi w przedłożonym projekcie zagospodarowania terenu i architektoniczno-budowlanym, a także w metrykach umieszczonych na rysunkach technicznych, stosownie do art. 19.

Powyższe zastrzeżenie było zawarte w pkt. 5.1. postanowienia Starosty Tureckiego z 1.03.2023 r.

Wnioskodawca udzielił dodatkowych wyjaśnień w piśmie z 8.08.2023 r.

W ocenie organu II instancji ponowne wydanie postanowienia na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud. w zakresie objętym wcześniejszym postanowieniem, nie znajduje uzasadnienia.

- 5.2. Przedłożyć projekt kanału technologicznego dla projektowanej inwestycji zgodnie z art. 39 ust. 6 ww. ustawy.

Powyższa kwestia była już poruszana w pkt. 5.2. postanowienia Starosty Tureckiego z 1.03.2023 r.

W ocenie organu II instancji ponowne wydanie postanowienia na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud. w zakresie objętym wcześniejszym postanowieniem, nie znajduje uzasadnienia.

6. W zakresie wynikającym z rozporządzenia w sprawie zarządzania ruchem, organ I instancji nakazał:

6.1. Przedłożyć projekt stałej organizacji ruchu stosownie do § 2 ust. 1a - dla nowej nazwy zadania.

Powyższe zastrzeżenie było zawarte w pkt. 7.1. postanowienia Starosty Tureckiego z 1.03.2023 r. Organ I instancji rozszerzył zapis powyższego punktu jedynie o sformułowanie „dla nowej nazwy zadania”.

W ocenie organu II instancji ponowne wydanie postanowienia na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud. w zakresie objętym wcześniejszym postanowieniem, nie znajduje uzasadnienia.

Jak wskazano wyżej, w odpowiedzi na postanowienie Starosty Tureckiego z 13.07.2023 r. Wnioskodawca w piśmie z 8.08.2023 r. przekazał wyjaśnienia. W przeważającej większości określił, że „Starostwa Turecki wskazał obowiązek usunięcia nieprawidłowości, na którą udzielono odpowiedzi w piśmie z dnia 5 czerwca 2023 r., nakładanie po raz kolejny obowiązku usunięcia nieprawidłowości jest bezzasadne”. W odniesieniu do części zastrzeżeń pełnomocnik zarządcy drogi użył stwierdzenia, że: „nakładanie obowiązku z ogólnym powołaniem się na ustawę (...) bez podania odpowiedniego przepisu (...) można uznać za „biurokratyczne załatwienie sprawy”, o którym mowa w Kpa art. 227”.

Analizując ostatecznie uzupełniony i skorygowany wniosek, znajdujący się w aktach sprawy przekazanych przez organ I instancji, organ II instancji stwierdził, co następuje:

Zgodnie z art. 11b ust. 1 specustawy, wniosek został złożony po uzyskaniu opinii:

- Zarządu Województwa Wielkopolskiego - postanowienia: nr 233/22 z 21.10.2022 r. (znak: DI-IV.8012.233.2022) i nr 74/23 z 31.03.2023 r. (znak: DI-IV.8012.74.2023),
- Zarządu Powiatu Tureckiego (uchwała nr 779/2022 z dnia 24.10.2022 r.), której aktualność potwierdzono pismem Zarządu Dróg Powiatowych w Turku z 14.04.2023 r.,
- Burmistrza Miasta Turku z 19.10.2022 r. (znak: GIM.7226.142.2022).

Odnosnie wymaganej na podstawie ww. przepisu opinii właściwego wójta (burmistrza, prezydenta) należy zauważyć, że w analizowanym przypadku zachodzi tożsamość podmiotu występującego o opinię oraz podmiotu tę opinię wydającego, tak więc uzyskanie opinii Burmistrza Miasta Turku nie było niezbędne.

Zgodnie z wymogami art. 11d specustawy, wniosek winien zawierać następujące elementy: mapę w skali co najmniej 1:5000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, analizę powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi (zawierającą określenia kategorii dróg oraz sposób ich powiązania z projektowaną drogą), mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami, określenie nieruchomości lub ich części, które są planowane do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, trzy egzemplarze projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego wraz z zaświadczeniem o którym mowa w art. 12 ust. 7 Pr. bud., aktualnym na dzień opracowania projektu.

Wszystkie wymagane w niniejszej sprawie elementy wniosku znajdują się w aktach sprawy.

Należy jednak stwierdzić, że skorygowany wniosek oraz załączone do niego materiały zawierały następujące braki, nieścisłości i niejasności:

- 1) Zawarty we wniosku wykaz nieruchomości objętych inwestycją wymaga wyjaśnienia w zakresie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie ma być ograniczone.
Wykaz nieruchomości podlegających ograniczeniu, zawarty w punkcie 6. wniosku, stanowi powtórzenie wykazu nieruchomości poza liniami rozgraniczającymi teren, zawartego w punkcie 1. Wątpliwość budzi zasadność wskazania we wniosku ograniczenia przy przebudowie innych dróg publicznych, podczas gdy ich zarządcą jest ten sam podmiot, który występuje z wnioskiem. Wskazać przy tym należy, że o konieczności ustalenia takich ograniczeń decyduje zarządca drogi, a nie organ wydający decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, a ich ustalenie nie jest konieczne w przypadku przedłożenia oświadczenia o prawie do dysponowania gruntem na cele budowlane.
Organ I instancji, ponownie prowadząc postępowanie, winien wezwać wnioskodawcę do wyjaśnienia powyższej wątpliwości i ewentualnego skorygowania wniosku w zakresie nieruchomości podlegających ograniczeniu.
- 2) Na załączonej do wniosku mapie przedstawiającej proponowany przebieg drogi wszystkie nieruchomości lub ich części, na których przewiduje się przebudowę istniejącej sieci uzbrojenia terenu, przebudowę innych dróg publicznych i budowę lub przebudowę zjazdów oznaczono jednym kolorem linii. Dla większej czytelności i możliwości jednoznacznego powiązania treści decyzji i załącznika graficznego, celowym byłoby wprowadzenie odrębnych oznaczeń.
- 3) W odniesieniu do projektu zagospodarowania terenu i projektu architektoniczno-budowlanego - zwanych dalej: PZT i PAB, organ II instancji stwierdził konieczność wyjaśnienia:
  - a) braku wskazania na stronach tytułowych PZT i PAB IV kategorii obiektów budowlanych, które dotyczą odpowiednio elementów dróg publicznych i kolejowych dróg szynowych, jak: skrzyżowania i węzły, wjazdy, zjazdy, przejazdy, perony, rampy (por. § 7 ust. 2 pkt 2 lit. b rozporządzenia w sprawie PB);
  - b) braku na stronie tytułowej projektu architektoniczno-budowlanego oraz załączników projektu budowlanego danych, o których mowa w § 7 ust. 2 pkt 1÷4 rozporządzenia w sprawie PB (por. § 7 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 1a pkt 1 rozporządzenia w sprawie PB);
  - c) braku wskazania przepisów prawa, w oparciu o które dokonano określenia obszaru oddziaływania obiektu [por. § 18 pkt 1 rozporządzenia w sprawie PB]. Na str. 33 PZT określono jedynie zasięg oddziaływania obiektu, bez wskazania podstaw prawnych;
  - d) braku potwierdzenia, że projekt zagospodarowania terenu został sporządzony na aktualnej mapie do celów projektowych lub jej kopii w oparciu o materiały pochodzące z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Rysunek projektu zagospodarowania terenu nie zawiera całego oświadczenia, o którym mowa w art. 12b ust. 5a ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne

(Dz. U. z 2023 r. poz. 1752 ze zm.) lub klauzuli urzędowej, o której mowa w art. 40 ust. 3g pkt 3 ww. ustawy. Zgodnie z art. 34 ust. 3 pkt 1 Pr. bud. projekt zagospodarowania działki lub terenu powinien być sporządzony na aktualnej mapie do celów projektowych lub jej kopii;

- e) braku oznaczenia na rysunku projektu zagospodarowania terenu orientacji położenia terenu w stosunku do sąsiednich terenów i stron świata (por. § 15 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia w sprawie PB);
- f) w jaki sposób spełniono warunek określony w § 16 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie WT w odniesieniu do szerokości pasów ruchu na łuku kołowym w planie na końcu projektowanej ul. Św. Barbary. Rysunek projektu zagospodarowania terenu nie zawiera niezbędnego wymiarowania (por. § 15 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia w sprawie PB);
- g) naruszenia:
  - § 44 ust. 1 rozporządzenia w sprawie WT poprzez wliczanie do szerokości chodnika szerokości krawężnika i obrzeża (rys. nr 2 (PZT), D.2, D.5),
  - § 44 ust. 2 rozporządzenia w sprawie WT poprzez zaprojektowanie chodnika o szerokości mniejszej niż 2 m, usytuowanego bezpośrednio przy jezdni,
- h) w jaki sposób spełniono warunek określony w § 125 ust. 1 rozporządzenia w sprawie WT, w odniesieniu do nieprzelotowego zakończenia drogi za skrzyżowaniem w km ok. 0+076 projektowanej ul. Św. Barbary, strona prawa, w obrębie działki o nr. ewid. 317/6.

W związku z powyższym należy wskazać, że organ I instancji, ponownie prowadząc postępowanie, winien zbadać, czy załączony do wniosku projekt budowlany zawiera wszystkie elementy wskazane w rt.. 34 ust. 3 Pr. bud., tj. projekt zagospodarowania działki lub terenu oraz projekt architektoniczno-budowlany, a następnie wezwać wnioskodawcę do wyjaśnienia i/lub usunięcia stwierdzonych braków lub nieścisłości.

- 4) Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowart.art. 11d ust. 1 pkt 8 specustawy, oraz wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne. W aktach sprawy znajduje się pismo Kierownika Delegatury w Koninie Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Poznaniu z 24.10.2022 r. (znak: Ko.WA.2400.1.2022). W przedmiotowej sprawie stwierdzono brak obowiązku dołączenia dokumentów wynikających z: art. 11d ust. 1 pkt 7a i 7b, pkt 8 lit. a, b, c, d, e, g, ga specustawy.
- 5) Do wniosku nie dołączono opinii Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu / Szefa Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji, Ośrodka Zamiejscowego w Poznaniu, a Starosta Turecki nie wezwał Wnioskodawcy do jej dostarczenia.

Z uwagi na niejawny charakter informacji zawartych w niepodlegającym ogłoszeniu zarządzeniu ministra właściwego do spraw transportu wydanym w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, określającym wykaz dróg o znaczeniu obronnym lub ich odcinków, ww. opinia jest niezbędna do ustalenia prawidłowości określenia w decyzji ZRID warunków wynikających z potrzeb obronności państwa (lub odstąpienia od ich ustalania) - zrt.nie z art. 11f ust. 1 pkt 3 specustawy.

Wskazuję, rt. na mocy art. 777 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny (Dz.U. z 2024 r. poz. 248) zniesiono szefów wojewódzkich sztabów wojskowych i utworzono Centralne Wojskowe Centrum Rekrutacji. W związku z powyższym zachodzi konieczność uzupełnienia wniosku o opinię opcjonalnie Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu (dot. przypadku, gdy o wydanie opinii wystąpiono przed wejściem w życie ww. ustawy) lub Szefa CWCR (dot. przypadku, gdy o wydanie opinii wystąpiono po wejściu w życie ww. ustawy), o bądź dowód potwierdzający wystąpienie ze stosownym wnioskiem i nieudzielenie odpowiedzi w terminie, ort.órym mowa w art. 11d ust. 2 specustawy.

Organ I instancji, ponownie prowadząc postępowanie, winien wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia ww. braku.

- 6) Do wniosku załączono również prawidłowo wypełnione oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania gruntem na cele budowlane, dotyczące działek stanowiących własność Gminy Miejskiej Turek, a także oświadczenie Burmistrza Miasta Turku z 8.05.2023 r. o braku obowiązku budowy kanału technologicznego.

W dniu 14.09.2023 r. Starosta Turecki wydał decyzję Nr 4/23 (znak: AB.6740.1.8.2022), którą odmówił wydania zarządcy drogi decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

W tym miejscu należy stwierdzić, że organ I instancji nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 79a § 1 k.p.a., zgodnie z którym w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strort. Zgodnie bowiem z art. 79a § 2, w terminie wyznaczonym na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, strona może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek, o których mowa w § 1.

Zgodnie z art.

11f ust. 3 specustawy organ I instancji doręczył decyzję Wnioskodawcy (przy czym należy zauważyć, że w rozdzielniku decyzji figurują też „strony postępowania wg załącznika”, jednak decyzja takiego załącznika nie zawiera) oraz zawiadomił pozostałe strony o jej wydaniu w drodze obwieszczenia, umieszczonego na tablicy ogłoszeń i w BIP Starostwa Powiatowego w Turku od 18.09.2023 r. do 2.10.2023 r. oraz na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Turku od 20.09.2023 r. do 4.10.2023 r. W aktach sprawy brak jest dowodu publikacji obwieszczenia w prasie lokalnej. Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, organ II instancji ustalił, że obwieszczenie o wydaniu decyzji zostało opublikowane w portalu iTurek.net 19.09.2023 r.

Zgodnie z art. 11f ust. 4 specustawy, obwieszczenie zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji. Jednocześnie wskazano na 14-dniowy termin możliwości zapoznania się z treścią decyzji, co nie znajduje żadnego oparcia w przepisach prawa. Ponadto obwieszczenie nie zawierało informacji o możliwości wniesienia odwołania ani informacji, że zgodnie z art. 11f ust. 3 specustawy i art. 49 § 2

k.p.a., zawiadomienie stron postępowania uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie.

Ponadto organ I instancji zawiadomił pisemnie (pismo z 14.09.2023 r.) o wydaniu decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją. W rozdzielniku nie uwzględniono części właścicieli nieruchomości, jednak w aktach sprawy, uzupełnionych przez organ I instancji pismem z 13.11.2023 r. znajduje się komplet zwrotnych potwierdzeń odbioru ww. pism.

Zgodnie z art. 11f ust.4 specustawy, zawiadomienie zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji. Ponadto zawiadomienie zawierało także informację o możliwości składania ewentualnych uwag, która nie znajduje żadnego oparcia w przepisach.

Biorąc pod uwagę całokształt przeprowadzonego przez organ I instancji postępowania należy stwierdzić, co następuje:

Starosta Turecki nie uzyskał wszystkich niezbędnych wyjaśnień odnośnie przedmiotu i zakresu wniosku, a także procedował wniosek niekompletny. Organ nie dołożył więc należytej staranności przy ustalaniu stanu faktycznego przed podjęciem decyzji. Jednocześnie, jak wskazano wyżej, Starosta Turecki nakładał na Wnioskodawcę obowiązki nie mające podstaw w przepisach prawa.

Reasumując, organ I instancji, ponownie prowadząc postępowanie, winien zwrócić szczególną uwagę na następujące jego aspekty:

- 1) Organ winien upewnić się, że wniosek o wydanie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej został złożony przez właściwego zarządcę drogi lub prawidłowo umocowanego pełnomocnika. W analizowanym przypadku konieczne jest wezwanie Wnioskodawcy do dostarczenia prawidłowego pełnomocnictwa, umocowującego do występowania w imieniu Burmistrza Miasta Turku celem uzyskania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.
- 2) Braki formalne wniosku, wynikające z konkretnych przepisów prawa materialnego, winny być uzupełnianie w oparciu o art. 64 § 2 k.p.a. pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.
- 3) W analizowanym przypadku konieczne jest wezwanie Wnioskodawcy o dostarczenie opinii Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu lub Szefa Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji, Ośrodka Zamiejscowego w Poznaniu.
- 4) Organ winien zawiadomić o wszczęciu postępowania wszystkich właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości.
- 5) Organ winien dołożyć starań, by treść wszelkich zawiadomień i obwieszczeń była zgodna ze stanem faktycznym oraz przepisami prawa.
- 6) Postanowienie nakładające obowiązek usunięcia wskazanych nieprawidłowości, z określeniem terminu ich usunięcia w trybie Pr. bud. odnosić się może wyłącznie do wad

materialnych przedłożonej przez inwestora dokumentacji budowlanej i dotyczyć naruszeń konkretnych przepisów prawa, wskazanych przez organ w sposób jednoznaczny.

7) W pozostałym zakresie - a więc wyjaśniania wszelkich wątpliwości – organ winien stosować art. 50 § 1 k.p.a.

Po zbadaniu zaskarżonej decyzji stwierdzono, co następuje:

Decyzja Starosty Tureckiego została wydana na podstawie ustawy mającej charakter wyjątkowy i epizodyczny, której celem jest uproszczenie i przyśpieszenie procedur dotyczących wydawania aktów administracyjnych warunkujących rozpoczęcie budowy dróg publicznych, w tym przyśpieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących różnych kwestii (występujących przy realizacji tego typu inwestycji), jak ustalenie lokalizacji drogi, zatwierdzenie podziału nieruchomości i przejmowanie jej na własność publiczną oraz zatwierdzenie projektu budowlanego stanowiącego pozwolenie na budowę.

Należy jednak stwierdzić, że Starosta Turecki, przywołując podstawy prawne podjętego rozstrzygnięcia, błędnie wskazał m.in. art. 155 k.p.a., dotyczący zmiany decyzji ostatecznej, który nie znajduje zastosowania w analizowanej sprawie.

Decyzja Starosty Tureckiego została skierowana do właściwego zarządcy drogi, tj. Burmistrza Miasta Turku.

Dokonując analizy decyzji Starosty Tureckiego organ II instancji stwierdził także, że tylko częściowo spełnia ona wymogi art. 107 § 1 k.p.a. Decyzja Starosty Tureckiego narusza bowiem przepis art. 107 § 1 k.p.a. poprzez nieprawidłowe oznaczenie strony lub stron. Należy tu wyjaśnić, że specustawa nie zawiera definicji strony postępowania. W związku z tym w sprawach, których przedmiotem jest zezwolenie na realizację inwestycji drogowej, zastosowanie ma art. 28 k.p.a., gdyż zgodnie z art. 11c specustawy, do postępowania w sprawach dotyczących wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stosuje się przepisy k.p.a., z zastrzeżeniem przepisów specustawy.

Bez wątpienia stronami postępowania w sprawie wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej są, poza inwestorem, właściciele i użytkownicy wieczysti nieruchomości objętych wnioskiem, natomiast „pozostałymi stronami”, o których mowa w art. 11d ust. 5 specustawy, są podmioty mające inne prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze objętym liniami rozgraniczającymi teren projektowanej drogi publicznej oraz publiczne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, mające nieruchomości publiczne w trwałym zarządzie. Ponadto, co wynika z art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy, stronami omawianego postępowania są także właściciele i użytkownicy wieczysti nieruchomości położonych poza obszarem znajdującym się w liniach rozgraniczających projektowanej drogi, ale w stosunku do których ustala się w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obowiązek budowy tymczasowych obiektów budowlanych, obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, a także obowiązek dokonania

budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, innych dróg publicznych lub zjazdów, na podstawie art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b, c, e-h specustawy. Reasumując, krąg podmiotów mających przymiot strony w postępowaniu ustala się w oparciu o przepisy art. 11d ust. 5, 6, 7 i 8 specustawy oraz art. 28 k.p.a. co oznacza, że stronami postępowania są właściciele i użytkownicy wieczyści nieruchomości, a także osoby fizyczne i osoby prawne posiadające ograniczone prawa rzeczowe oraz inne prawa do nieruchomości objętych decyzją oraz inne osoby, których interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 26.06.2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 167/12). Powyższa informacja winna się znaleźć w uzasadnieniu decyzji.

Uzasadnienie decyzji zawiera opis złożonego wniosku oraz przeprowadzonego postępowania, wraz ze szczegółowym przytoczeniem i omówieniem skierowanych do wnioskodawcy wezwań i postanowień, a także udzielonych przez Wnioskodawcę odpowiedzi.

Wezwania i postanowienia zostały szczegółowo omówione w niniejszej decyzji organu II instancji, w związku z powyższym bezcelowe jest ponowne omawianie ich treści, przytoczonej w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Wskazać jedynie należy, że organ I instancji, uzasadniając decyzję odmowną, w większości przypadków nie wskazał konkretnych stwierdzonych przez siebie sprzeczności z przepisami prawa, ograniczając się do opisowych sformułowań w rodzaju „nie dostosowano”, „nie uwzględniono wszystkich”, „nie wskazano”.

W tym miejscu przypomnieć należy, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. W orzecnictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy specustawy nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca. W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku, ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami specustawy oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku (zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji) nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji i nie posiadają kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu lub poszczególnych jej elementów, bowiem jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu z: 10.02.2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; 25.11.2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; 11.09.2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; 9.06.2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z 12.10.2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyrok WSA w Warszawie z 18.04.2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; wyrok WSA w Warszawie z 9.11.2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Należy przy tym wyjaśnić, że zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 specustawy w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w specustawie stosuje się odpowiednio przepisy Pr. bud. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 Pr. bud., w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z 27.01.2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Należy też zwrócić uwagę na przepis art. 11e specustawy który mówi, że nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami.

Analizując argumenty, którymi organ I instancji uzasadnił odmowę udzielenia zezwolenia na realizację inwestycji drogowej należy stwierdzić, co następuje:

1. W zakresie wymagań określonych w rozporządzeniu w sprawie WT, w związku z § 115 ust. 1 rozporządzenia PTB:
  - a. Nieuzupełnienie PZT o obustronne pobocze, zgodnie z § 38 ust. 4.
Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, żądanie organu I instancji w tym zakresie nie znajduje uzasadnienia w przepisach;
  - b. Nieuwzględnienie projektowanych elementów drogi tj. projektowanych zjazdów w PZT (w liniach rozgraniczających teren inwestycji), zgodnie z § 6.
Starosta Turecki nie wskazał nieruchomości, dla których jego zdaniem winny być uwzględnione zjazdy, wskazanie jest więc nieprecyzyjne i nie pozwala na odniesienie się do konkretnego przypadku.
Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, na mapie przedstawiającej proponowany przebieg drogi oraz na rysunku projektu zagospodarowania terenu oznaczono linią przerywaną koloru niebieskiego teren niezbędny dla budowy i przebudowy zjazdów.
§ 6 rozporządzenia w sprawie WT dotyczy rozmiarów pasa drogowego i nie może stanowić podstawy do modyfikacji art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. h specustawy, z którego nie wynika, że zjazdy budowane lub przebudowywane na podstawie specustawy muszą się mieścić w liniach rozgraniczających teren.
  - c. Niedostosowanie PZT dot. wewnętrznej krawędzi pasa ruchu dla pojazdów skręcających w prawo na skrzyżowaniu zwykłym (szerokość pasa drogowego na km 0+276,67 ul. Św. Barbary przy skrzyżowaniu z ul. Jędrzejewskiego zwęża się do 5,5 m, podczas gdy szerokość pasa drogowego wynosi 6 m) - § 71.
Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, żądanie organu I instancji w tym zakresie nie znajduje uzasadnienia.
  - d. Niedostosowanie w PZT szerokości zjazdów indywidualnych, zgodnie z zapisem § 79 pkt 2, 3.

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, żądanie organu I instancji w tym zakresie nie znajduje uzasadnienia w przepisach.

Ponadto Starosta Turecki nie wskazał ani konkretnych zjazdów, ani konkretnych parametrów, które w jego ocenie nie odpowiadają przepisom.

- e. Niewskazanie w projekcie zjazdów publicznych, chociaż wynika to z części opisowej przedłożonego projektu, zgodnie z § 76a (w związku z treścią oświadczenia pełnomocnika inwestora).

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, żądanie organu I instancji w tym zakresie było nieuzasadnione. Wnioskodawca jednoznacznie wskazał, że wszystkie projektowane zjazdy są indywidualne. Ewentualne zjazdy publiczne, związane z planowanym zagospodarowaniem terenów przyległych, nie są przedmiotem analizowanej inwestycji drogowej.

- f. W części rysunkowej projektu niewrysowanie zatok postojowych i niedostosowanie do § 118 ust. 7.

Starosta Turecki nie wskazał konkretnych parametrów, które w jego ocenie nie odpowiadają przepisom.

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, na rysunku projektu zagospodarowania terenu prawidłowo oznaczono i zwymiarowano zatoki postojowe.

2. W zakresie wymagań określonych w specustawie:

- niedostosowanie nazwy inwestycji do zakresu robót objętych inwestycją,
- niedostosowanie projektów w zakresie linii rozgraniczających teren inwestycji w zakresie projektowanych zjazdów, zgodnie z § 9 ust. 1,
- niedoprowadzenie do spójności wszystkich rysunków technicznych, w tym tych które stanowią załączniki do przedłożonych uzgodnień.

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, żądania organu w tym zakresie nie znajdują oparcia w przepisach prawa, zwłaszcza zaś w przepisach specustawy. Zauważyć również należy, że przytoczony § 9 ust. 1 nie jest przepisem specustawy i prawdopodobnie organ I instancji miał na myśli § 9 ust. 1 rozporządzeniem w sprawie PB. Jak już wskazano wyżej w niniejszej decyzji, z żądania organu I instancji odnośnie tego przepisu nie wynikało, w jakim zakresie należy uczynić mu zadość.

3. W zakresie wynikającym z u.d.p. w związku z § 115 ust. 1 rozporządzenia PTB - niewskazanie w sposób jednoznaczny prawidłowej nazwy inwestora.

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, zgodnie z § 7 ust. 2 pkt 2 lit. d rozporządzenia w sprawie PB nazwę inwestora oraz jego adres należy zamieścić na stronie tytułowej PZT i PAB. Z analizy strony tytułowej projektu wynika, że nazwa inwestora jest tożsama z nazwą zarządcy drogi (Burmistrz Miasta Turku).

4. W zakresie wynikającym z rozporządzenia w sprawie zarządzania ruchem - nieprzedłożenie projektu organizacji ruchu, stosownie do § 2 ust. 1a dla nowej nazwy zadania oraz prawidłowej nazwy inwestora.

Jak wskazano wyżej w niniejszej decyzji, żądanie organu I instancji nie znajdowało oparcia w przepisach prawa ani w zakresie nazwy inwestycji, ani w zakresie przedłożenia ww. dokumentu.

Reasumując, organ I instancji, ponownie wydając rozstrzygnięcie w sprawie, winien pamiętać, że ewentualna odmowa wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej musi być poparta wskazaniem konkretnych braków lub niezgodności, naruszających konkretny przepis prawa w sposób nie budzący wątpliwości.

Organ I instancji nie odniósł się także do wymogów art. 82 ust. 1 pkt 4, art. 88 ust. 1 i art. 96 ust. 1, 2 i 3 ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (obecnie: Dz. U. z 2023r. poz. 1904 ze zm.), zwanej dalej: ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku. Brak odniesienia do wyżej wskazanych przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, stanowi naruszenie przepisu art. 107 § 3 k.p.a.

W świetle wyżej wymienionych nieprawidłowości należy stwierdzić, że niemożliwe jest pozostawienie w obrocie prawnym decyzji Starosty Tureckiego. Biorąc pod uwagę zasady ogólne postępowania administracyjnego, w szczególności zaś spoczywający na organach administracji publicznej obowiązek wnikliwego działania oraz podejmowania wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego należy stwierdzić, że organ I instancji nie dołożył należytej staranności w prowadzonym postępowaniu.

Organ odwoławczy, dokonując analizy akt sprawy stwierdził, iż z uwagi na zakres zagadnień wymagających wyjaśnienia i uzupełnienia nie jest możliwe zastosowanie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., tj. uchylenie zaskarżonej decyzji w części i w tym zakresie orzeczenie co do istoty sprawy, w sposób zgodny z wnioskiem inwestora. W zaistniałej sytuacji stanowiłoby to naruszenie zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 k.p.a.

Jednocześnie mając na względzie przepis art. 11g ust. 3 ustawy organ przeanalizował możliwość uchylenia zaskarżonej decyzji w części dotyczącej odcinka drogi, nieruchomości lub działki i stwierdził, że z uwagi na zaistniałe uchybienia nie jest możliwe wydzielenie funkcjonalnej części inwestycji, możliwej do zrealizowania na podstawie decyzji uchylonej w części, zaś wskazane wyżej błędy proceduralne rzutują na całość rozstrzygnięcia.

Odnosnie zarzutów wniesionych w odwołaniu należy wyjaśnić, co następuje:

W związku z wskazanymi w niniejszej decyzji wadami postępowania prowadzonego przez organ I instancji, jak również w związku ze stwierdzonymi wadami zaskarżonego rozstrzygnięcia, organu II instancji uznaje zarzuty wniesione w odwołaniu w całości za zasadne.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji. Od decyzji przysługuje sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia lub zawiadomienia pozostałych stron o jej wydaniu w drodze obwieszczenia.

Od sprzeciwu pobiera się wpis stały w wysokości 100 zł, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535.). Strony mają możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie pomocy prawnej.

Sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634 ze zm.), a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylenia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

z up. Wojewody Wielkopolskiego
Marcin Karpiński
Zastępca Dyrektora
Wydziału Infrastruktury i Rolnictwa

Dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Otrzymują

- 1) Starosta Turecki (ePUAP),
- 2) Burmistrz Miasta Turku (ePUAP),
- 3) aa.

Do wiadomości:

K.B. jako Wnioskodawca

Sprawę prowadzi:

st. insp. woj. Elżbieta Florek-Stefaniak, tel. 61 854 12 91, e-mail: eflorek@poznan.uw.gov.pl;
insp. woj. Barbara Jerzak, tel. 61 854 13 07, e-mail: bjerzak@poznan.uw.gov.pl.

Godziny obsługi klientów:

poniedziałek, środa, piątek od 8.30 do 15.00; wtorek, czwartek od 12.00 do 15.00.

W niniejszej decyzji wyłączono informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Elżbieta Florek-Stefaniak.